

חינוך טכנולוגי-מקצועי מבוסס מקום כמקדם שוויון

ד"ר גלית בינט, האוניברסיטה העברית בירושלים

תקציר

מחקר זה בוחן את ההזדמנות הקיימת בחינוך טכנולוגי-מקצועי מפרספקטיבה של חינוך מבוסס מקום – לפרט, לסביבת מגוריו, לכלכלה ולחברה. חינוך מבוסס מקום הוא חינוך המשלב בין הלימוד התאורטי לבין זה המעשי מתוך התבססות על המשאבים הייחודיים והפוטנציאל החינוכי שגלומים בסביבת חיי התלמיד. השאלה המרכזית העומדת בבסיס המחקר הנוכחי היא האם ניתן לצפות שבקרב תלמידים ותלמידות של חינוך טכנולוגי-מקצועי מבוסס מקום תימצא תחושת מסוגלות עצמית בהשוואה לתלמידים ולתלמידות שלא השתתפו בתוכנית זאת, בדבר היכולת הנתפסת שלהם להתקדם מבחינה חברתית וכלכלית בעתיד.

המחקר נערך בבתי ספר השייכים לחינוך הטכנולוגי-מקצועי בפריפריה החברתית והגאוגרפית בישראל אשר משלבים לימוד תאורטי עם התנסות חיצונית (בתעשייה ובמקומות עבודה בקהילה) או תוך-בית-ספרית. ממצאי המחקר מלמדים כי חינוך טכנולוגי-מקצועי מבוסס מקום, המשלב בין עולם המעשה, הפדגוגיה והסביבה מקדם את תהליך החקר של המתבגרים, תורם להשגת זהותם התעסוקתית ומחזק את תחושת המסוגלות שלהם, כפי שזאת מתבטאת ביכולתם הנתפסת לניעות בין-דורית, בתוכניותיהם לעתיד ובאופן שבו הם רואים את התפתחות הקריירה שלהם.